

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

10 במאי 2020

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

ת"פ 19-08-46823 מדינת ישראל נ'
חנוכייב(עציר)

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: נתנאל חנוכייב (עציר)

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הן עיקריהן -

ביום 12.08.19 בשעת ערב, התגלע סכסוך בין הנאשם לבין זוגתו לחיים, הגב' יפעת ממון (להלן: "בת הזוג"). סמוך לאחר מכן, הנאשם נסע ברכבו לעבר ביתה של אמו בבאר-שבע, ובמקביל, בת הזוג התקשרה למשטרה ודיווחה שהנאשם נסע ברכבו לכיוון כתובת מסוימת והוא מתכוון לברוח מהעיר, וביקשה שניידת משטרה תאתרו בדחיפות. שוטרים שהגיעו למקום הבחינו ברכב הנאשם, נסעו בעקבותיו וכרזו לו לעצור, תוך הדלקת אורות מהבהבים בניידת המשטרה. בשלב מסוים הנאשם עצר את רכבו ואחד השוטרים ניגש אליו, שוחח אתו ואימת את זהותו וביקש ממנו לכבות את מנוע הרכב. הנאשם סירב לכבות את המנוע, ואחד השוטרים ניסה לפתוח את דלת הנהג של רכב הנאשם. הנאשם שילב הילוך קדמי ברכב ונמלט מהמקום. השוטרים החלו לרדוף אחריו, תוך הפעלת סירנה ואורות מהבהבים, אך הנאשם לא שעה לקריאותיהם והמשיך בבריחתו. במהלך נסיעתו, חצה הנאשם צומת באור אדום; ביצע עקיפה מסוכנת של רכבים שעמדו בצומת; נסע באופן פרוע, תוך זגזוג בין רכבים נוסעים, וגרם להם לבלום בפתאומיות; וחצה צומת נוסף באור אדום. בהמשך, הנאשם פנה בפתאומיות באחד הרחובות, ואגב כך עלה עם רכבו על אי תנועה ופגע עם חזית שמאל של הרכב בהולך רגל שעמד על אי התנועה. הולך הרגל, מר ניזרי פטרו (להלן: "הולך הרגל"), הועף, נחבט בשמשת הרכב והופל אל הכביש, והנאשם המשיך בנסיעתו הפרועה, תוך שהוא פוגע בתמרור ועוקר אותו ממקומו, לא עצר במקום התאונה כדי לעמוד על תוצאותיה ולא הזעיק עזרה. שוטרת ששמעה על האירוע במערכת הקשר המשטרתית, חסמה את נתיב נסיעת הנאשם באמצעות ניידת שיטור עירוני, אך הנאשם סטה לנתיב התנועה הנגדי, עקף את החסימה והמשיך בבריחתו. בשלב מסוים הנאשם עצר את הרכב באמצע הכביש וירד ממנו מבלי למשוך את בלם היד, והרכב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

10 במאי 2020

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

ת"פ 19-08-46823 מדינת ישראל נ'
חנוכייב(עציר)

החל להידרדר לאחר. הנאשם ברח ואחד השוטרים רדף אחריו ועצר אותו. ברכבו של הנאשם נתפס סם מסוג קוקאין במשקל 0.19 גרם.

הולך הרגל פונה ממקום התאונה לבית החולים והוברר כי כתוצאה מהתאונה נגרמו לו חבלות בראש, פגיעה בחזה, שברים בצלעות ובעצם הברית, ופגיעה בריאות. והוא אושפז בבית חולים במשך 34 ימים.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הנאשם הורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); חבלה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 ו-335 בחוק העונשין; הפקרה אחרי פגיעה, לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה; והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(ג) סיפא בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

3. בהסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל ויום אחד, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה, ופיצוי להולך הרגל.

טענות הצדדים

1. ב"כ המאשימה ציין שהסדר הטיעון הושג לאחר הליך גישור בין הצדדים, ושהולך הרגל שנפגע בתאונה הוא דר רחוב שהתביעה לא הצליחה לאתר וליצור אתו קשר. טען, שהתנהגות הנאשם חמורה וכך גם תוצאתה – הולך הרגל נצרך לאשפוז של 34 ימים. מנגד, ציין, שהנאשם נטל אחריות על מעשיו בשלב מוקדם יחסית, הודה במעשיו וחסך זמן שיפוטי. ועברו הפלילי אינו מכביד במיוחד והרשעותיו האחרונות הן בעבירות שאינן ממין העניין. ציין שבעברו התעבורתי, שכשלעצמו אינו מכביד, כלולה הרשעה בעבירה של אי הגשת עזרה לנפגע בתאונה. הגיש פסיקה התומכת בעונשים בסדרי הגודל המוצעים בהסדר הטיעון. ציין שבתסקיר המעצר שהוגש על הנאשם מתוארות נסיבות חיים לא פשוטות של הנאשם, וביקש לאשר את הסדר הטיעון תוך פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם לתקופה שלא תפחת מ-5 שנים.

2. ב"כ הנאשם טען שמסכת חייו של הנאשם מורכבת. ציין כי הנאשם החל טיפול בכלא והוא משתף פעולה באופן מלא. ושהדיון בעניינו אף נדחה כדי לאפשר לו לסיים את קבוצת הטיפול. הוסיף כי הנאשם צעיר כבן 26. אשר לעבירת ההפקרה, ציין שבמקום התאונה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

10 במאי 2020

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

ת"פ 19-08-46823 מדינת ישראל נ'
חנוכייב(עציר)

היו שוטרים שטיפלו בנפגע מיד וטען שיש בעובדה זו כדי להקל במידת מה מחומרת המעשה. ביחס לפיצוי, טען שהגם שיש טעם לפסיקת פיצוי, הרי שבהינתן העובדה שהולך הרגל לא אותר, אין משמעות מעשית לקביעת פיצוי, וביקש להימנע מכך. עתר לאמץ את הסדר הטיעון.

3. הנאשם סיפר כי הוא שוהה במעצר מזה כ-8 חודשים, במהלכם השתתף בקבוצות טיפוליות של "שליטה בכעסים" ו"נהיגה מונעת". הביע צער וחרטה על מעשיו וביקש את סליחת הולך הרגל שנפצע.

דיון והכרעה

1. התנהגות הנאשם היתה בבחינת עבירה גוררת עבירה. הנאשם החזיק ברכבו כמות קטנה של סם מסוג קוקאין. כששוטרים הגיעו אליו, הוא נמלט מפניהם בנהיגה פרועה ומסוכנת. במהלך מנוסתו מהשוטרים הוא חצה צמתים ברמזור אדום, סיכן משתמשי דרך שהיו בסביבתו, ובסופו של דבר פגע בהולך רגל שעמד לתומו על אי תנועה ופצע אותו באורח משמעותי. למרות הפגיעה בהולך הרגל, הוא לא עצר אלא המשיך בנהיגתו כברת דרך נוספת, וכשעצר, העמיד את רכבו באמצע הכביש מבלי למשוך את בלם היד והרכב החל להידרדר לאחור.
2. הערכים החברתיים העיקריים שנפגעו מהתנהגות הנאשם הם, שמירת החיים, הבטיחות בדרכים, הציות לגורמי אכיפת החוק, והדאגה לשלום הזולת שנפגע בתאונה. במקרה זה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים האמורים הינה משמעותית מאוד.
3. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם ובמיוחד בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הינה של החמרה מובהקת. והלכה למעשה מוטלים על נאשמים המורשעים בעבירה זו, במופעה החמור, שנות מאסר בפועל.
4. הצטברות המעשים, חומרת העבירות, הפגיעה המשמעותית שנגרמה להולך הרגל – שאך בנס לא הסתיימה בתוצאה פטאלית, הסכנה החמורה שהנאשם יצר בנהיגתו, והעובדה שהנאשם נדון בעבר ל-3 שנות מאסר בפועל על עבירת אלימות חמורה, מצדיקות הטלת עונש מאסר לתקופה ארוכה מזו המוצעת בהסדר הטיעון.
5. לאחר ששקלתי בדבר החלטתי בכל זאת לקבל את המלצת הצדדים לעונש -

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

10 במאי 2020

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

ת"פ 19-08-46823 מדינת ישראל נ'
חנוכייב(עציר)

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון שהושג בהליך של גישור, שכלל הסכמה לעניין העונש, מתוך ציפיה סבירה של הנאשם שבית המשפט יקבל את הסדר הטיעון; ההלכה הנוהגת לענין הסדרי טיעון הינה שבית המשפט מכבד הסדרי טיעון אלא אם כן מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים את דחייתם; הגם שהעונש המוצע מקל עם הנאשם, עדיין מדובר בתקופת מאסר משמעותית מאוד ובעונש שבכוחו לתרום להרתעת הנאשם והרבים; הנאשם בחור צעיר, הוא לקח אחריות על מעשיו, הודה באשמתו, הביע חרטה, הצהיר שבדעתו לנצל את תקופת המאסר לשיקום, החל בפועל בהליך טיפולי בכלא, וקיים סיכוי שהוא אכן ישתקם.

6. נוכח כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:
- א. 42 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
 - ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.
 - ג. שתי שנות פסילה מלהחזיק או לקבל רשיון נהיגה.
 - ד. תשלום פיצוי למר ניזרי פטרו, בסך 50,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אייר תש"פ, 10 מאי 2020, בנוכחות הצדדים.